

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. In quibus causis habeat locum reconventio, vel non habeat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

Iudex, sive sit delegatus, si ad petitionem actoris, quod plerumque fit, hic impetratus fuit, ob rationem supra allatam, quæ cum non urgeat, casu quo ex utriusque partis consensu, vel ex solo Principis v.g. arbitrio datus est iudex delegatus, hinc coram tali Delegato reconveniri non potest actor, nisi in rescripto delegationis expressè etiam concessa fuisset reconvenio. Simili modo coram iudice prorogato, quem elegit contra reum actor, reconveniti hic a reo poterit, modò causa, circa quam fit reconvenio, non excedat iudicis prorogati limites, vel fiat tantum reconvenio ratione majoris summae, de qua alias iudex prorogatus judicare quidem non potest, cum possit tamen de minore summa.

§. III.

An Laicus conventus à Clerico coram Iudice seculari, vicissim reconvenire posse Clericum coram eodem Indice?

Quod in causa spirituali, aut annexa reconveniri non possit Clericus coram seculari iudice, coram quo Laicum convenit, neque in causa criminali, sive criminaliter sive civiliter haec tractetur, certissimi juris est, cum iudex secularis de talibus causis nec incidenter cognoscere possit c. Tuam 3. De ord. cognit. &c. At si Clerici. 4. De Iudic. In causa Civili vero & merè temporali, quod Clericus coram iudice seculari reconveniri non possit, de jure quidem communiverius est, prout videre est in pluribus textibus causa 11. q. 1. & absolute Clerici nec volentes, nec inviti, etiam in causa Civili seculari iudicii cum praewicendo fori

privilegii se subiucere possint c. Sidilli 12. De foro competen. recepta tamen in pluribus locis praxis, quod in causa met Civili Clerici coram iudice seculari inconveniantur, damnari non debet, cùdici possit, tacitum intervenire consensum Pontificis in hac consuetudine plurorum Regnum immemoriali, &c.

§. IV.

In quibus causis habeat locum n conventionio, vel non habeat?

In genere loquendo, & regulariter omnibus causis reconvenio locum habet, nisi expressè reperiatur prohibita, modò iudex cognoscere causam illam reconstructionis possit. Prohibetur autem expressè reconvenio in causis criminalibus, ut docet Glossa communiter rite in c. 2. V. super suis b. t. sive super pat. sive super minore crimen fiat reconvenio, cum criminis non objectione aut relatione criminum, sed innocentia sua res purgare debeat, nisi iudex utriusque partis ordinarius iudex esset, qui extra reconstructionem utrumq; punire potest, aut conventus reus majus aliquid actori criminis objiciat, vel suam aut suorum injuriam persequeatur, vel de criminis tantum conventus civiliter auctorem etiam de criminis civiliter, reconveniat, coram iudice utriusque competente. Et quamvis criminaliter conventus, pendente eodem iudicio auctorem in causa civili reconvenire non possit, ne videantur delicta manere impunita, si ad civilem talem actionem distrahi possent, potest tamen reus conventus civiliter, pendente iudicio civili, auctorem reconvenire criminaliter, cum ratio allata hic non urgeat. Secundo in causa

causis appellationum non datur reconventioni locus, ubi judex ab actore non sponte eligitur, sed necessario ob gravamen seu injuriam sibi factam aditur. Tertiò spoliatus agens judicio possessorio non potest reconveniri à Reo judicio petitorio. Quartò (non admittitur reconventionis in causis executionis, quæ paratam habere debent executionem in bonis debitoris. Quintò locum non habet reconventionis, si impleatur officium judicis extrajudicialiter. Vide plura de his & aliis similibus alibi, vel apud Civilistas.

§. V.

Quando proponi debeat reconventionis, & quomodo in illa procedendum?

Proponi debet reconventionis in exordio litis statim, ante litis contestationem, vel statim post illam, antequam ulterius progrediatur, uti habetur in Aucten. De executoribus cap. 2. §. San-cimus 1. collat. 7. junctâ Gloss. V. mox. Et quamvis de jure Canonico reconventionis fieri possit etiam in progressu litis, siquaque ad ltentiam definitivam, uti patet ex c. Dispensia. 3. §. Reus quoque. De rescript. in 6. non tamen fieri potest in progressu litis cum eo privilegio, ut par modo causa conventionis, & reconventionis tractentur, sed unâ expeditâ ad alteram transitus fieri debet: in aliis enim casibus, si debito tempore & modo reconventionis apud eundem judicem, etiam delegatum interposita fuit, potest compellere Iudex reconventum actorem

ad respondentum reconventioni, ut simul utraque causa, tam conventionis, quam reconventionis expediatur. c. Ex literis 1. b. t. (nisi prius de causa una liqueat, aut reconveniens ultrò cedat favori suo, aut omnino deserat reconventionem) ita tamen, ut semper præcedentiam habeat conventionis cause, juxta illud, qui prior appellat, prior agit, l. Qui appellat. 29. junctâ Gloss. V. Qui appellat. ff. De judic.

Modus autem procedendi, qui observatur in causa conventionis, (præsertim vi rescripti alicujus impetrati) observari etiam debet in causa reconventionis, prout sumitur ex c. Prudentiam. 2. b. t. auctoris enim & rei, ut ait Pontifex, in tali casu eadem est conditio, & iure eodem utique censeri debet, & hinc clausula posita in rescripto conventionis, ut procedatur v. g. appellatione remotâ observari etiam debet in causa reconventionis, (et si de hoc in rescripto delegationis nulla facta sit expressa mentio) & quidem non solum si ad instantiam auctoris rescriptum impetratum est, ut vult Gloss. fin. in c. 2. b. t. sed etiam, si motu proprio in causa conventionis emanavit, ob eandem scilicet in utroque casu rationem; & si Reus vi rescripti impetrati ab auctore tractus fuit ultra duas diætas extra Diœcœsin, & ibi conventus, potest eodem favore fruens, ibidem reconvenire auctorem: & si nolit auctor respondere ad libellum reconventionis, nec tenebitur reus respondere ad libellum conventionis, &c.

TITV-